

BİZİ GÜLLE KİM TAŞLAR

Mehmet Gözükara

Bu yazımıza konu olarak hemşerimiz şair-yazar Sayın Tayyib Atmaca'yı seçtik. Ancak, gelin önce, Tayyib Atmaca kimmiş, kendi ağzından öğrenelim:

“10.06.1962 Kahramanmaraş-Afşin doğumluyum. Ailenin kökeni Afşin ilçesine bağlı Topaktaş köyünden geliyor. İşletme Fakültesini bitirdim. Osmaniye’de çıkarılan *Güneysu Kültür Sanat Edebiyat Dergisi*’nin kurucuları arasında yer aldım. Uzun süre bu derginin yayın yönetmenliğini yaptım. Yine Osmaniye’de *Kırağı Şiir Dergisi*’nin -36 sayı- üç sacayağından birisi oldum. Eskişehir’de *Ardıç Dergisi*’ni çıkarttım. 32 yaşında devlet memuru oldum. 40 yaşında ayrıldım. Bir süre İstanbul’da yaşadım. Mücellitlik, dizgicilik, reklamcılık, seyyar satıcılık, inşaat boyacılığı yaptım. 2004 yılında Osmaniye belediyesine memur olarak geri döndüm. Şu an ise Eskişehir’de Odunpazarı Belediyesinde memuriyeti sürdürmekteyim.”

Tayyib Atmaca, bu satırlarıyla, görünen ve bilinen yanını izah etmektedir.

Biz ise kendisini sözünden ve gözünden tanımak istiyoruz. Çünkü Atmaca aynı zamanda bir şairdir... Eee, ne demişler, “Üslub-ı lisan aynıyla insan”; yani “insan, söylediği söz gibidir.” Şair örtülü ve tılsımlı sözler ederken kendini gizlese de aynı meslekle mesleklenen bir başka şair, tabiatıyla, söylenen sözü diğerlerinden daha çabuk çözer. Çünkü her şair, şiirindeki sözleriyle gâhî kanatlanır, gâhî de düşler ülkesine at sürer.

Yüzümüze bakarak içimizi kim okur?

Candan özge canlar yok herkes kendi derdinde

Yüzümüze bakarak içimizi kim okur?

Sesimizin tınısı kulaklara ne söyler

Bizi gülle kim taşlar başımızı kim yarar?

Kıtasını içeren şiirinde Atmaca dostsuzluktan yakınıyor... Ve yüze baktığında içi okuyacak dostun hasretini çekiyor. “*Bizi gülle kim taşlar başımızı kim yarar?*” mısraında, bizleri tarihin derinliklerine götürerek Pir Sultan’la Hızır Paşa’nın mücadelesine şahitlik ettirmektedir. Bu mücadelede, kafese konularak sokaklarda gezdirilen Pir Sultan’a elindeki gülü atan dostun dahi yokluğunun çekilmesinden bahsederken kim bilir kaç kişiye iç çektiirmektedir?

Okumaya devam edelim:

Yükümüzü çekmeye gücü yetmez bu şehrin

Belki gönül kuşumuz tekrar dener ötmeyi

Saçımıza yağın kar birdenbire kesilir

Birdenbire hayata tutunuruz nasipse

Şehrin şairin taşıdığı yükü çekememesi, ona verecek bir şeyinin olmamasını ve şairin gönlünün kimseye gürlenmesini beraberinde getirmektedir. “Duvarı nem, insanı gam yıkar” demişler. Şairin, saçına yağın karın birdenbire kesilmesini ümit etmesi ile o anda hayata tutunması için bir sebep görememesinin getirdiği karamsarlığı aynı kıtada dile getiriyor olması, söz söylemedeki marifetinin ürünüdür.

Uzun İnce Bir Türkü

Bağrımızda kor gibi yanar hasret ateşi

Gözümüzün yaşını içimize dökeriz

Aramızda geçişe izin vermez dağlar var

Sen canını yoluma sermiş beni beklersin

Benim elim ayağım prangaya vurulu

Bir kanatlı kuş ile belki sana yeterim

Şiirinde, iç dünyasında kopan fırtınadan habersiz bekleyen muhatabına, gönül dünyasından olanca samimiyetiyle seslenirken *Bir kanatlı kuş ile belki sana yeterim* diyerek ümit kapısını açık tutmaktadır...

“*Kelimeler hâlîmi anlatmaya yetmiyor*” isimli şiirinin son bölümünde ise şöyle ses veriyor:

*Ey gecenin sahibi her şey sana ayandır
Kelimeler halimi anlatmaya yetmiyor
İçimdeki sevdanın hamurunu mayala
Ruhumdaki kapıyı aydınlığa arala
Pazar pazar gezerim nasibimi ararım
Terazime ayarla kandırmayım kendimi*

Şair; aczinin ve fakrının farkında olarak, el açtığı gecenin sahibine durumunun malum olduğunu ifade etmekte ve içindeki sevdanın mayalanma ihtiyacının kaçınılmazlığından bahsederken, bir karanlığa gark olma korkusuyla, nasibini aradığını düşündüğü sahada, varlığını elinde tutan kudret sahibinden yardım dilenmektedir.

Yukarıda, Atmaca'nın -Ocak 2010'da Yediharf Yayınları'ndan çıkan- *Uzun İnce Bir Türkü* isimli kitabından örnekler verdim.

“Söz sanatları; anlam'a derinlik, yoğunluk katmak ya da söyleyişi daha etkili hale getirmek için başvurulan söz oyunlarıdır. Söz sanatlarının bir bölümü söyleyişe, bir bölümü ise manaya dayalıdır ve genellikle şiirde görülür. Bunun nedeni, şiirin biçimsel ve anlamsal özellikleridir” diyenlerin sözüne örnek olarak hiç çekinmeden Atmaca'nın şiirini gösterecekler çok yerinde bir iş yapmış olurlar.

Kitaplarından bir çiçek demeti yaparak benzenize gönderme inceliğinde bulunan Atmaca, *Susarak Konuşsan Gözüm Dinlese* isimli kitabını 23.09.2012 tarihinde şu kıtayla imzalamış:

*Yar derdimi yârin çare eylesin
Yarda duran yâri yara n'eylesin
Yar derdimi pâre pâre eylesin
Kalanını salsın Gözükara'ya*

Şair Atmaca'nın kitaplarının hiçbirinde önsöz bulunmamaktadır. Kendi kendime, “Atmaca, sözünü söylerken önsözünü asıl sözün içine karmış!” dedim...

Varsın eylesin...

*Her gece ay doğar izler çekilir
Çoban yıldız bulmuş Gözükara'ya
Harfi haddelenmiş sözler çekilir
Dost derdini salmış Gözükara'ya*

*Mendile koyarak külünk taşından
Ekle bir damlacık aşkın yaşından
Bülbül olup nasıl geçmez başından
Nergis çiğdem gülmüş Gözükara'ya*

*Ak kâğıtta kaldı yazdım anımı
Kimseler görmedi gurbet yanımı
Tek taraflı sevmek aşkın tanımı
Kader hicran bölmüş Gözükara'ya*

*Yüreğim gâh tandır gâhî ocaktı
Kanım damarımda ateşten aktı
Tam damla yüzümde kuruyacaktı
Bulut yağmur çalmış Gözükara 'ya*

*Elma yanak oldu kiraz da dudak
Parmak kalem oldu eller ise ak
Şikâyet etmeden bir çevrene bak
Var mı saçın yolmuş Gözükara 'ya*

*Başa düşen kardan şikâyet etmez
Seven nazlı yardan şikâyet etmez
Gözükara vardan şikâyet etmez
Sonra deme n'olmuş Gözükara 'ya*

mısralarıyla, sözünü yerde koymayıp “Başüstüne!..” diyerek aldık.

Sevgilisine, “Gecenin kollarına uzanıp yatmak varken beni düşünecek değilsin elbette. Dışarıda in cin top oynuyormuş, yağmur bulutlarıymış, şimşekmiş bütün bunlardan sana ne?!.” (Med Cezir Vakitler) diye seslenen Atmaca'nın yayımlanmış eserleri:

Şiir kitapları

Hüzünlerin Düğünü, kendi yayını, Osmaniye, 1980
Külüngün Taşlara Çizdiği Nakış, Güneysu Yayınları, Osmaniye, 1993
Sarı Kitap, Kırağı Şiir Dizisi Yayınları, Osmaniye, 1997
Bende Yanan Türkü Sende Sönüyor, Yediharf Yayınları, İstanbul, 2004
Susarak Konuşsan Gözüm Dinlese, Yediharf Yayınları, İstanbul, 2004
Döş Defteri, Ardıç Yayınları, Eskişehir, 2006
Uzun İnce Bir Türkü, Yediharf Yayınları, İstanbul, 2010

Deneme kitapları

Med Cezir Vakitler, Yediharf Yayınları, İstanbul, 2004
Gece Vardiyası, Ardıç Yayınları, Eskişehir, 2006
Ebemkuşağının Altında, Yediharf Yayınları, İstanbul, 2010

Daha nice eserlere imza atması dileklerimizle, Elbistan'dan Eskişehir'e selam, sevgi ve muhabbetlerimizi yolluyoruz...